

दैवेभेदे । करणे क्तिच् । ७ओषधिभेदे स्त्री राजनि० ।

तल्लक्षणं यथा । “ऋद्धिर्दृष्टिश्च कन्दौ द्वौ भवतः को-
शयामले । श्वेतलोमान्वितः कन्दोलताजालैः सरम्भ-
कः । स एव ऋद्धिर्दृष्टिश्च भेदमध्ये तयोर्ब्रुवे । तलप-
न्यसमा ऋद्धिर्वाभावत्त फला च सा । दृष्टिस्तु दन्ति-
णावर्त्त फला प्रोक्ता महर्षिभिः । ‘ऋद्धिर्ब्रह्मा त्रिदोषघ्नी
शुकला मधुरा गुरुः । प्राणैश्चर्य करौ भूच्छा रक्तपित्त-
विनाशिनी’ भावपू० । ‘काकोली क्षीरकाकोली जीवक-
र्न्मकावभौ । तथा भेदा महामेदा ऋद्धिर्दृष्टिर्मधूलिका ।
निरुद्धेषु ययालाभमेव वर्गो विधीयते” सुश्रु० । तयोर-
लाभे वर्गमध्ये वाराही देवा ऋधमशब्दे प्रमाणम् । ८कुवे-
रपत्न्याञ्च । ‘ततौ तत्र निवध्याय ऋधस्यं प्रददौ शुभा ।
अदितिर्मम पुण्यायै सौभाग्यार्थं तथैव च । निष्कयेण
मया सुतः कश्यपस्तु तपोधनः । इन्द्रोदत्तस्तथेन्द्राण्या
सौभाग्यार्थं ततो मम ! सोमस्याप्यथ रोहिण्या ऋद्ध्या च
धनदस्तथा । एव सौभाग्यदोहन्तः पारिजातो न सं-
शयः” हरिवं० १२६ । “ऋद्धिः कुवेरकान्ता च जलेश
महिषी तथा” हरिवं० १३६अ० । “सावित्री ब्र-
ह्मणःसाध्वी कौशिकस्य शची सती । मार्कण्डेयस्य धू-
मोर्णा ऋद्धिवैश्वणस्य च” भा० अतु० १४६अ० ।
“शक्रः शचीपातद्वेयोमोधूमोर्स्या सह । वरुणः सह
गोर्था च सहस्रं च धनेश्वरः” हरि० १५अ० । सांस्या-
स्ति मतम् । ऋद्धिस्तु दृष्टियुक्ते त्रि० स्त्रियां ङीप् ।
“तदृद्धिमन्मृजनाधिरुदैः” कुमा० । “धारान्दृष्ट्यात-
पदृद्धिमन्तः” रघुः । तन्त्रोक्ते ऽखकारे । “अथाभिधास्ये
त्वरितां त्वरितं फलदायिनीम् । “तारो रमा वस्मै-
जमृद्धिरोगस्त्रान्विता” ऋद्धिः खकारः” तन्त्रसारः ।

ऋध दृष्टौ दिवा० स्त्रा० च पर० अक० सेट् उदिच् इरि-
च् । दि० ऋध्यात् ऋध्यात् ऋध्यात् आर्द्ध्यात् स्त्रा० ऋ-
धोति ऋध्नुवन्ति ऋध्नुयात् ऋध्नुतु ऋध्नुहि आ-
ध्नीत् । उभयतः । आर्द्ध्यात्-आर्द्ध्यात् । आनर्द्ध आनृ-
धतुः । आर्द्ध्यात् ऋध्नुवन्ति आर्द्धिष्यति आर्द्धिष्यत् ।
आर्द्धितव्यः आर्द्धनीयः । ऋध्याः । ऋद्धः ऋद्धिः । ऋध्नु
ऋध्नुवन् अर्द्धः । उदित्वात् वेट् आर्द्धिवा ऋद्ध्या । सृद्ध्या ।
“नामज्ञं चतसृष्टमिति नामज्ञं ब्रह्म वदन्ति” मनुः “सपत्न्या-
मृध्यतो दृष्ट्वा हीनमात्मानमेव च । सोऽहं न स्त्री न चाप्य-
स्त्री न पुमान् नाप्रमानाप” भा० स० ४६अ० । “पृथिव्याम-
ग्नये समनमन्तु च आर्द्ध्यात्” अथ० ४, २६, १ । ये

मन्त्रयन्तो न वस्तुन्यान्धुः” २, २५, ८ । आत्मनेपदत्वमपि
“ते च लोमश ! लोकोऽस्मिन्मृध्यन्ते केन हेतुना” भा० व०
६४ । वेदे गणव्यत्यासात् अम् । “य एषां मृत्यान्धुधत् स
जीवात्” ऋ० १, ८४, १६ । मन्मानि धीतिरुत यत्तन्मन्त्रं”
१०, ११०, २ । अन्तर्भूतग्यर्थत्वात् सक० । णिचि अ-
र्द्धयति ये “त्वां यन्नैर्यज्ञिये अर्द्धयन्ति” अ० ७, ८३, ४ ।
सनि वेट् अर्द्धिधिति ईत् सति । वेदे गणव्यत्यासात्
य तेन । “इत्यानास्त्रा शतं हिमा ऋधेम” अथ० ६, ५५,
४ । ऋधच्छब्दे उदा० । “ऋधद्यास्ते धिया मर्तः शश-
मते” ऋ० ६, २४ । स्त्रा० तर्पणे वृद्धि ने च सक० । “आ-
र्द्धमोति हविष्कृतिम्” ऋ० १, १८, ८ । “अन्त एव तद्दे-
वान्धुवन्ति” ऐ० ब्रा० । “सोऽहं प्रागभवत्तैव मृतजननी-
मृद्धोमि” भवभूतिः ।

अधि+अधिकदृष्टौ । “यदस्मिन्निदं सर्वमध्याभोक्तेनाध्यर्द्धः”
इति शत० ब्रा० १४, ६, १० ।

आ+सृद्धौ । “ऋध्यान्नोन्मर्त्तुसमानो यमस्य लोकोऽधिर-
रज्जुरायत्” अथ० ६, ११८, २ । ताच्छील्ये चानश्
उप+उपगमे । “तस्मादेतत् क्षतिय एव नक्षत्रसुपेत् सेज्जि-
घांसतीव” शत० ब्रा० २, १, २, १७ । “उपेत् सेत् स्त्रीकुर्त्या-
त्” भा० । “एतेषामेव संवत्सरसुपेत् सेत्” २, ३, २, १४ ।
वि+ऋद्धिविगमे विगतायां दृष्टौ “अथ यस्मान्न क्षतिकास्त्राद-
धीतर्क्षाणां वा एता अप्ये पत्रा आसुः सप्तर्षीतु ह आ वै
पुरर्क्षा इत्याचक्षते ता मिथुनेन व्यार्द्धितामी क्षुत्तराहि
सप्तर्षेय उदयन्ति पुर एता अशमिव वै तद्योमिथुनेन
व्यूहः स नेमिथुनेन व्यूहः” इति शत० ब्रा० २, १, २, ४ ।
“व्यार्द्धन्त विगतर्द्धिका अभवन्” भा० । गणव्य० साधुः ।
“यद्यत्तुष्टे यत्तुष्टे जुहुयात् पशुभिर्व्यूध्यत पा-
पीयानृत्सात्” १२, १, २, ८ । “अव्ययं विभक्तीत्यादि”
पा० सूत्रे विगता ऋद्धिः व्युद्धिः” सि० कौ० ।

सम्+ऋद्धेराधिक्ये अतिशयितव्यौ । “अव्ययं विभक्तीत्यादि”
पा० “ऋद्धेराधिक्यं सृद्धिः” सि० कौ० । “कः क्षिप्रं स्तान्
समृध्नुयात्” मनुः । “शत्रुपक्षं समृध्यन्त यो मोहात्
समुपेक्षते” भा० व० ५४ अ० । “अयं कामः समृध्य-
ताम्” यजु० २६, २ । पदव्यत्यासः ।

ऋधज्(क्) अव्य० ऋध-वा० अजि(कि)क् स्त्रा० । १सत्ये,
२वियोगे, ३शैष्ये, ४सामीप्ये, ५लाघवे, च प्रौढम् ।
वियोगः पृथक्करणम् । “ऋधगृधेचः कणुत” ऋ० ८, १,
८, ११ । “ऋधक् पृथक् कणुत कुरुत” भा० । “यदि-